

השתרבו לתוכו חומר הקשור לחקירה. בהיותה שם יומה השופטת (דימי) קובל שיחה עם מר גיאת, מראשי העדה התימנית בניו יורק - הנמנה בין הדוגלים בטענת החטיפה הממסדית - וביקשה להפגישה, או למסור לה, למצער, מידע שיאפשר פגישה, עם "תינוק חטוף". ברם, הובהר לה, שאין למר גיאת מידע העשוי לסייע לה לקיים פגישה כזו, וגם החומר שנבדק על ידה בקשר לפרשת ברגמן, לא חשף מידע כלשהו בהקשר זה.

3. פרשת צילה לוי

א. העובדות

(1) הגב' צילה לוי, אישה שחומת עור, גדלה כמאומצת אצל משפחה אשכנזית בקיבוץ עין המפרץ, שקיבלה אותה לאימוץ - בהיותה כבת חודשיים - ממעון פרטי, שניהל והחזיק בחיפה רופא, ד"ר שמוקלר.

הגב' לוי מאמינה, כי היא נמנית בין ילדי העולים מתימן, שנעלמו להוריהם; והגב' מרגלית עומסי, מעולי תימן, סברה, על סמך דמיון חותמי בעיקרו של דבר, כי הגב' לוי, שהייתה בעת המפגש ביניהן בת יותר מארבעים, הינה בתה שנעלמה בשנת 1949, סמוך לאחר העלייה ארצה.

בבדיקת ד.ג.א. שנערכה על ידי החוקר ד"ר חסן חטיב מהאוניברסיטה העברית בירושלים, נמצא כי הגב' לוי היא בתה של הגב' עומסי. דא עקא, שעל פי תעודת העולה, עלו הגב' עומסי ובתה לארץ ביום 25.9.1949 והבת - התינוקת - נעלמה בינואר 1950; ואילו צו האימוץ בעניינה של הגב' לוי ניתן כבר בחודש נובמבר 1948.

במצב דברים זה, נערכה בדיקת ד.ג.א. חוזרת, באותו מכון של האוניברסיטה העברית שבו נערכה הבדיקה הראשונה, וחוות הדעת שניתנה על פיה קובעת: שהתוצאה הראשונה הייתה שגויה. חוות הדעת של הבדיקה החוזרת, חתומה על ידי ראש המעבדה, פרופסור סולר, ועל ידי עורך הבדיקה הראשונה, ד"ר חסן חטיב.

ב. דיון

(1) בא כוחה של הגב' לויין אינו מקבל את תוצאות הבדיקה החוזרת וטוען, כי ההודאה במשגה מצידו של ד"ר חסן חטיב הוצאה ממנו בעקבות לחצים שהופעלו עליו. מטעם הממסד המבקש להשתיק את העניין. ואילו את העובדה שהגב' לויין אומצה בחיפה כשנה לפני עלייתה ארצה, מסביר בא כוחה של הגב' לויין באפשרות - תאורטית - שנפלה טעות ברישומי התאריכים הרלוונטיים; או באפשרות אחרת - תאורטית גם היא - שהגב' לויין הינה תינוקת "חטופה", שנמסרה למאמצים במקום התינוקת המקורית, לאמור: שצו האימוץ והליך האימוץ - שהתקיים בשנת 1948 - מתייחסים לתינוקת אחרת.

בדיקת התיעוד מלמדת בעליל כי הגב' לויין אינה יכולה להיות בתה של הגב' עומיסי, והבדיקה החוזרת - שעל תוצאותיה חתום גם ד"ר חסן חטיב מסלקת כל ספק בעניין זה.

(2) ולא למיותר יהיה לציין גם זאת, בא כוחה של הגב' לויין והגב' לויין עצמה הבהירו כי ידאגו לעריכת בדיקת ד.ג.א. חוזרת נוספת באמצעות גוף יוקרתי וסמכותי בארצות הברית, אך עד לכתיבתו של דו"ח זה, לא הובאו לידיעת הוועדה תוצאותיה של בדיקה כזו.

ג. סיכום

פרשת צילה לויין אינה תורמת דבר להמחשת קיומה של חטיפה ממסדית או לערעור האמון במסמכי האימוץ. אין אנו מפקפקים בכך שבתה של הגב' עומיסי נעלמה לה, ולמגינת הלב לא הצליחה הוועדה לגלות מה עלה בגורלה. בתור שכזו, נמנית התינוקת שנעלמה למשפחת עומיסי בין התינוקות העלומים, ובהיעדר ידיעה על גורלה, אפשר שבתה של הגב' עומיסי נמסרה באורח מזדמן לאימוץ, כמו כל אחד מן העלומים האחרים.